

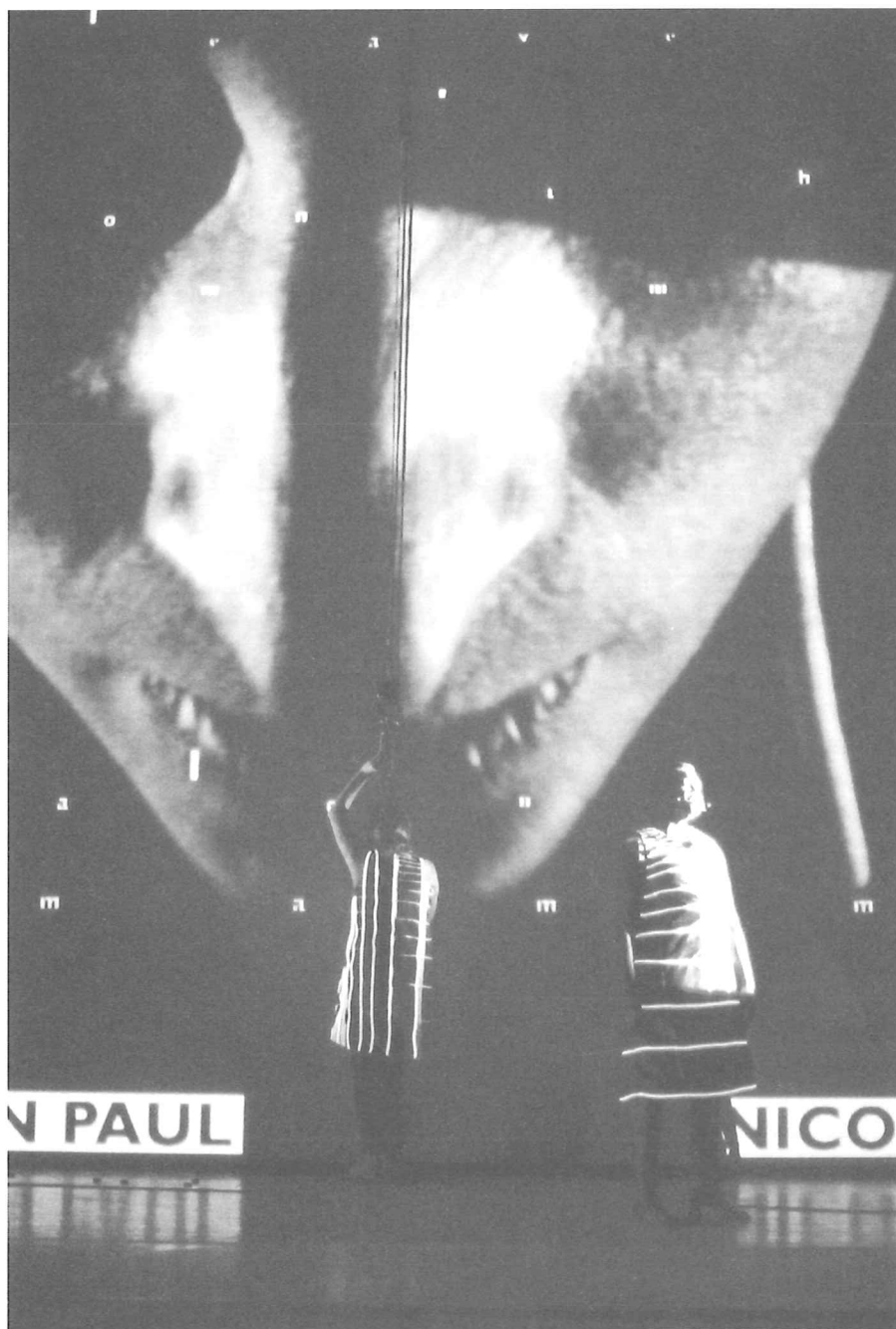
muziekgeschiedenis. Je voelt dat ik me tracht te positioneren ten opzichte van alles wat ooit al gedaan werd. Daarna heb ik dat meer en meer kunnen loslaten. In die zin blijft het voor mij nog een 'studieopera'; de volgende keer ga ik 'terug naar af' zonder mij nog iets aan te trekken van wat er allemaal daarvoor is gebeurd; stilaan kon ik me daarvan lostrekken en zelfs openstaan voor klanken uit b.v. de Renaissance.

ETCETERA: Door eerst een ouverture te maken heb je op een traditionele manier gewerkt, terwijl aan de andere kant het werkproces flexibel is gebleven door de manier waarop Guy en dirigent Patrick Davin op jou hebben ingespeeld. Tot op het laatste moment heb je dingen kunnen wijzigen...

DEFOORT: Dat is ook wat ik bedoel met 'meer en meer kunnen loslaten'; dat was een groot voordeel. Voor een eerste operaopdracht heb ik veel risico's genomen. De partituur was niet af toen de repetities begonnen. Dat zou ik nu niet meer doen. Het was hard om het dan uiteindelijk af te maken en de gaten te vullen. Maar door dat gevoel van 'kunnen loslaten' kreeg dat 'gaten opvullen' een andere betekenis. Niet meer vanuit een idee fixe van 'zo moet het nu', maar flexibeler, meer vanuit een terugblikken op de ganse compositie.

ETCETERA: Normaal wordt de ouverture op het einde geschreven...

DEFOORT: Hier is het de eerste synthese geweest. Ik heb het boek een tiental keer herlezen, ik heb het door mijn hoofd laten gaan. Ik ben eerst begonnen met iets abstracts: het orkest leren kennen; daarna - door het boek te herlezen - heb ik via Paula's gemoedstoestanden op een gecompriëerde manier aanzetten gekregen voor alles wat ik in de loop van het werk zou kunnen gebruiken. Daarna heb ik de stem uitgewerkt die - zoals Claron zegt - zeer 'zingbaar' is. Ik heb gezocht naar een taal die natuurlijk overkwam, maar die toch ook niet à la *Mack the Knife* van Kurt Weill klonk. Meer en meer kon ik dingen van de door mij afgelegde muzikale weg op natuurlijke wijze integreren, zonder breuklijnen; daarover was ik zelf verrast. In sommige songs zitten zelfs elementen van middeleeuwse muziek. Hoe meer ik materiaal doorcomponeerde, hoe meer ik weer ideeën kreeg om te improviseren, die dan opnieuw in de compositie verwerkt werden enz. Hoe meer je improviseert, hoe meer je daar ook een 'bagage' in krijgt.

The Woman Who Walked into Doots RO THEATER EN HET MUZIEK LOD FOTO: HERMAN SORGELOOS